

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ

№7(33) 5 КВІТНЯ 2019 РОКУ

У Балаклії відремонтують покрівлю НВК, у Подолі відкриють дитсадок, а в Білоцерківці – ЦНАП

Відбулася 34-та сесія сільської ради

27 березня 2019 року в приміщенні Білоцерківського сільського будинку культури під головуванням сільського голови Лещенка Івана Васильовича відбулася 34-та сесія Білоцерківської сільської ради сьомого скликання скликання.

У роботі засідання взяли участь 17 депутатів і запрошені: працівники виконавчого комітету сільської ради та начальник Великобагачанського відділення поліції майор Свєрдан Олександр Федорович. Останній прозвітував перед депутатами про свою роботу у 2018 році.

Розподілили кошти державної субвенції

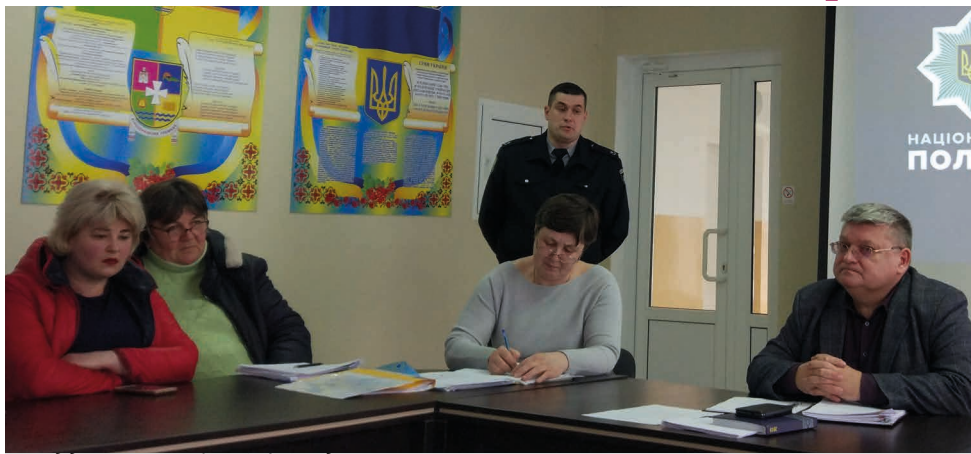
Першим питанням порядку денного було внесення змін до бюджету сільської ради. Депутати ухвалили рішення, яким розподілили кошти субвенції з державного бюджету на формування інфраструктури громади: на капітальний ремонт проїжджої частини вул. Лесі Українки в с. Білоцерківка та капітальний ремонт покрівлі Балакліївського НВК. Розподілили також кошти субвенції на соціально-економічний розвиток громади, які надійшли за сприяння народного депутата України Костянтина Євгеновича Іщєйкіна. Їх заплановано використати на виконання капітального ремонту покрівлі Балакліївського НВК та на реконструкцію першого поверху будівлі амбулаторії з розміщенням центру адміністративних послуг та аптечного кіоску. Крім цього було

виділено кошти на оплату реабілітаційних послуг, що були надані Великобагачанським територіальним центром, на виготовлення проектної документації, на матеріальну допомогу хворим нефрологічного профілю, а також на озеленення території Красногорівської ЗОШ.

У зв'язку із закінченням капітального ремонту дитячого садка «Берізка» в с. Поділ та підготовкою до введення в експлуатацію депутати розглянули та затвердили статут і штатний розпис дитячого садка.

Затвердили Положення про ЦНАП

Як відомо, наша громада виграла відбір у рамках першої фази впровадження напрямку з покращення якості надання адміністративних послуг для населення Програми «U-LEAD з Європою», якою передбачена матеріальна та інституційна підтримка відкриття нового ЦНАПу в с. Білоцерківка. На виконання взятих зобов'язань відповідно до підписаного меморандуму про співпрацю депутати затвердили Положення про центр надання адміністративних послуг Білоцерківської сільської ради в новій редакції. Положення визначає струк-

Перед депутатами звітує О. Ф. Свєрдан.

туру, штатний розпис та організацію роботи майбутнього Центру.

Буде стоматологічний кабінет

Крім цього, у зв'язку з реконструкцією молочнотоварної ферми в с. Колосівка депутати сільської ради погодили місце розташування артезіанської свердловини для водозабезпечення виробничих та господарсько-побутових потреб, а також ухвалили рішення про направлення звернення депутатів до Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів про зменшення санітарної захисної зони молочнотоварної

ферми в с. Колосівка до 100 м, для можливості здійснення проекту модернізації та реконструкції МТФ.

На сесії сільської ради депутати також розглянули низку земельних питань, погодили надання в оренду приміщення в Білоцерківській амбулаторії загальної практики–сімейної медицини під стоматологічний кабінет, затвердили рішення виконавчого комітету, прийняті в міжсесійний період.

Прес-служба виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради.

У Білоцерківці навчалися бібліотекарі з усієї Полтавщини

19 березня на базі комунального закладу «Бібліотека Білоцерківської ОГ» відбувся обласний флеш-семинар працівників бібліотек ОТ під назвою: «Бібліотеки ОТГ: умови, виклики та можливості». Його організувала Полтавська обласна бібліотека для юнацтва ім. О. Гончара.

Зараз наша держава перебуває у вирі реформ та змін. У Полтавській області, як і по всій Україні, триває процес децентралізації. Він зачіпає й публічні бібліотеки, впливає на їх внутрішню структуру, надання бібліотечних послуг. Водночас децентралізація дозволяє створити бібліотеки, які б повністю відповідали потребам громади, адже рівень розвитку цих закладів впливає на загальнокультурний та освітній рівень населення.

Бібліотека, зокрема в сільській місцевості – це єдиний доступний для всіх категорій населення заклад, який надає мешканцям величезний спектр послуг, сприяє інтелектуальному розвитку, соціалізації та навчанню впродовж життя, працевлаштуванню і вирішенню повсякденних побутових питань, комунікації, проведенню змістовного дозвілля і розвитку творчих здібностей, а тим самим – зняттю соціальної напруги в громаді. І про це варто

говорити.

Відкриває семінар директор Полтавської обласної бібліотеки для юнацтва ім. Олесе Гончара Складова М. Т. Учасників флеш-семинару привітали директор Департаменту культури і туризму Полтавської обласної державної адміністрації Вождєнко В. В. та Білоцерківський сільський голова Лещенко І. В.

Вождєнко В. В. зазначила, що вона приємно вражена сучасним дизайном КЗ «Бібліотека Білоцерківської ОГ», та висловила велику подяку сільському голові Лещенку І. В., завідувачу сектором культури і туризму Лук'янець Н. А., бібліотекарям за внесок у розвиток бібліотек та культурне життя громади.

Лещенко І. В. розповів про проблеми та досягнення децентралізації та подальші плани розвитку громади. А Лук'янець Н. А. презентувала роботу творчих колективів, розповіла про їх досягнення на регіональ-

Виступає директор Департаменту культури і туризму Полтавської обласної державної адміністрації Валентина Вождєнко.

них, обласних та всеукраїнських конкурсах, а також наголосила на великій ролі бібліотек у розвитку Білоцерківської ОТГ.

Заступник директора з науково-бібліотечної роботи Полтавської обласної бібліотеки для юнацтва ім. Олесе Гончара Сичова С. В. у своєму виступі акцентувала увагу на бібліотеках як ресурсному центрі громади. Головна ідея в тому, що бібліотеки повинні стати відкритим простором для спілкування та поширення актуальних знань про них у своїх громадах. Основним скарбом бібліотеки були і залишаються книги, але доступ до інновацій – це додаткове джерело позитивного впливу бібліотек на суспільство.

Цікаво і змістовно розкрив питання організації надання бібліотечних послуг в умовах реформування радник з питань надання муніципальних послуг Фасій Г. І.

Друга частина флеш-семинару була повністю присвячена практичним питанням роботи бібліотекарів у ОТГ.

На завершення в. о. директора КЗ «Бібліотека Білоцерківської ОГ» відповідала на запитання колег із новостворених ОТГ та ділилася досвідом роботи.

Методичний центр забезпечив бібліоте-

карів роздатковим методичним матеріалом. А сектор культури і туризму Білоцерківської сільської ради вручив усім учасникам семінару папки з матеріалами, які розповідають про досвід Білоцерківської ОТГ.

Флеш-семинар був проведений на високому рівні. Всі отримали багато корисної інформації, а головне – переконалися, що коли працювати творчо і наполегливо, то й результат буде вагомим.

Лариса БАШИНЬКА,
директор КЗ «Бібліотека
Білоцерківської ОГ».

Подільський старостат

нагадує громадянам, які самостійно обробляють земельні частки (пай), що вам потрібно до **1 травня 2019 року** звернутися у Великобагачанське відділення Миргородської ОДПІ ГУ ФСУ (податкова) для подання податкової декларації про майновий стан і доходи, отримані у 2018 році.

Податкова працює:

пн – чт 9.00–18.00;

пт 9.00–16.00;

сб 9.00–13.00

Присутні на флеш-семинарі бібліотекарі отримали багато корисної інформації.

Іван Лещенко: «Маю надію, що реформа в Україні дасть такі ж щедрі врожаї, як у Фінляндії»

Ми неодноразово інформували про Нову українську школу – ключову реформу Міністерства освіти України, яка стартувала в перших класах із 1 вересня 2018 року. В її основу покладено фінську систему освіти, що вважається найуспішнішою в світі.

Важко повірити, та ще кілька десятиліть тому Фінляндія мала великі проблеми в освіті: значний розрив між рівнем столичних і регіональних навчальних закладів, складну бюрократичну систему, низьку якість знань, які отримували випускники.

У 1970-х роках уряд прийняв епохальний закон про обов'язкову загальну середню освіту, що розширив

Професія педагога дуже шанована в суспільстві. Вона високооплачувана, педагоги мають цілу низку пільг, зокрема, їхня пенсія становить 60–70% від заробітку. Водночас від педагога вимагають високого рівня знань і неабиякої творчості. Влаштуватися на роботу можна лише за конкурсом, який сягає 40 (!) претендентів на одне місце. Конкурс про-

обігрівом, дуже комфортна...

Та передусім Фінляндія – це країна рівних можливостей. Усі дитячі садочки, школи практично однакові: вони дають однакові знання, мають схожу матеріально-технічну базу. Фіни дуже раціональні, певною мірою навіть аскетичні, тому нічого зайвого в освітніх закладах ми не побачили. Наприклад, немає на вікнах пишних штор, на які в Україні батьки всім класом здають гроші – лише зручні жалюзі. На стінах відсутні звичні для нас стенди, а також квіти. Зате тут чимало дитячих малюнків, поробок і всього оригінального, створеного своїми руками.

Фіни не прагнуть якимось виділитися з-поміж інших: вони вбрані в зручний практичний одяг, не хизуються дорогими речами, автомобілями. Підвалини такої поведінки закладаються в дитячому віці в родині, бо основою виховання є сім'я.

Щоб улаштувати дитину в дитсадок, батьки подають заяву в муніципалітет, який зобов'язаний протягом 14 днів надати дитині місце. При цьому навчальний заклад обирає влада – незалежно від бажання батьків чи місця проживання. І батьки погоджуються з цим вибором. Певно, саме тому, що всі садочки практично однакові.

Коли дитину приймають до школи, вона проходить співбесіду, під час якої присутні батьки. Учителю запитують, як дитина почувається, чи відчуває, як їй даються ті чи інші науки,

водить сам педагогічний колектив. І може статися, що претендент, який, здавалося, підходить за всіма критеріями, отримає відмову, бо не вписується в командний стиль роботи конкретного закладу.

Контракт із педагогом укладають лише на рік. Через рік людина знову має доводити свою професійну спроможність, і це створює конкурентне середовище, змушує до постійного професійного розвитку й творчого пошуку. Всі вчителі, з якими ми спілкувалися, дуже дорожать своєю роботою.

Країна рівних можливостей, де не хизуються багатством

– Фінляндія – це особлива країна, про яку можна довго розповідати, – вважає І. В. Лещенко. – Тут усе дуже раціональне й екологічно чисте. Багато дерев'яних будівель, а в навчальних закладах віконні рами лише дерев'яні. Системи опалення,

Так виглядає типовий клас у фінській школі.

доступ до знань усіх верств населення незалежно від регіону проживання. Важливою складовою реформи стало формування нового викладацького потенціалу.

Усі перерви вчителі проводять разом із учнями на свіжому повітрі

Як виглядає фінська модель освіти, на власні очі побачив Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко. Він був у складі делегації Полтавської області, яка 8–13 березня відвідала країни Прибалтики, Польщу, Швецію та Фінляндію.

– Ми побували в дитячому садочку, початковій школі, гімназії, коледжі й університеті, – розповідає Іван Васильович. – Тобто бачили всі рівні освітньої ланки.

В основу навчання у Фінляндії покладено здоровий спосіб життя. Освіта спрямована на те, щоб виховати здорову націю. Велика увага приділяється збереженню навколишнього середовища, фізкультурі, рухливим іграм.

Наша делегація ледь не з жахом спостерігала, як у дитячому садку діти повзали й качалися в снігу, одна дитина навіть їла сніг, а дорослі незворушно за цим спостерігали і не втручалися. Виявилось, що батьки теж підтримують таку систему «загартування».

У школах на перерви всі учні обов'язково виходять на подвір'я. Ніхто не залишається всередині приміщення. Коли ж повертаються до класу, то можуть сконцентруватися на навчанні.

Разом із дітьми на свіжому повітрі увесь час перебувають педагоги. Фінські вчителі розповідали нам, що в учительській (а це належним чином облаштована кімната з диванами, куточком релаксації, кавоваркою, мікрохвильовкою тощо) вони бувають максимум 15–20 хв. за цілий день.

Ігрова кімната дитячого садка.

вентиляції базуються на економному використанні енергоресурсів. Стелі зазвичай невисокі, підлога часто з

як добре вона їх знає. Батьки можуть усе це коментувати.

Хвалити можна, ставити за приклад – ні

– Особливістю фінської освіти є інтегроване навчання: якщо, скажімо, на уроці фізики вивчають певні природні явища, то цей матеріал уже не дублюватиметься на уроці біології, – продовжує мій співрозмовник. – Процес навчання й виховання побудований на шанобливому ставленні до дитини. Дорослі за жодних обставин не можуть ображати й принижувати учня. Якщо ж учень образив учителя, це є предметом роботи над його виховання: разом із психологом педагоги шукають причини такої поведінки й виробляють стратегію, як подолати їх.

Уся освіта інклюзивна, тобто разом навчаються звичайні діти й діти з певними потребами. Фінські педагоги переконані: немає поганих і

І. В. Лещенко.

хороших учнів. Заборонено когось ставити за приклад. А ось самого учня можна хвалити, при цьому слід порівнювати його попередні й нинішні досягнення. Оцінюють саме здобутки учня, а про рівень знань знають лише вчителі й батьки.

Водночас у дітей виховують ко-

керівник (він не має права викладати) та педагоги (вчителі, вихователі, їхні асистенти). Усі інші (кухарі, прибиральники тощо) – це найняті муніципалітетом працівники. Так, муніципалітет присилає прибиральника, який приходить на кілька годин у заклад, виконує певний обсяг роботи й отримує плату від муніципалітету за конкретно виконану роботу. Ці працівники можуть обслуговувати кілька навчальних закладів.

Так само організоване харчування: в їдальню привозять обіди, роздають їх учням, після цього збирають посуд та прибирають залу. Корекційні завдання з утримання навчальних закладів надають профільні представники муніципалітету.

Активну участь у процесі навчання та виховання беруть психологи, спеціалісти з профорієнтації. Наприклад, вони дають всебічну оцінку можливостей учня. Ці фахівці теж не перебувають у штаті: їх наймають у міру потреби.

Діти не розуміють, що навчаються

– Буваючи в навчальних закладах, зокрема під час занять, звертав увагу на поведінку учнів, – підсумовує Білоцерківський сільський голова. – Приємно вразили їхню розкутість, безпосередність, незаангажованість. Наприклад, у початковій школі дитина може під час уроку сидіти на підлозі, бо їй так зручно. У гімназії діти сидять, поклавши ноги на журнальний столик, і ніхто не робить їм зауваження. Діти навіть не розуміють, що вони вчаться. Але інформація тримається в голові, бо на них не тиснуть.

Учень може посеред уроку вийти з класу, бо йому набридло, він перестав сприймати матеріал, та піти в підвал, де облаштована кімната для розвантаження: стоять різноманітні тренажери, причому зазвичай власноруч зроблені...

Учителі нової української школи вже переконалися, що немає нічого поганого в розкутості дітей. Адже це не виходить за рамки дитячої природи. Тому маю надію, що реформа в Україні дасть такі ж щедрі врожаї, як у Фінляндії.

Записала Зінаїда МАТЯШОВА.

Клас трудового навчання.

мандний дух, адже тепличні діти не зможуть конкурувати, коли виростуть.

Ми переконалися, що фінська система освіти спрямована на те, щоб дитина виросла самостійною, толерантною й поважала інших.

Жили ми в студентському гуртожитку Західнофінського коледжу м. Гуйттенен, де немає обслуговуючого персоналу, навіть звичних для нас вахтерів. Студенти самі облаштовують свій побут, прибирають після себе.

Обслуговуючий персонал найнятий муніципалітетом

І. В. Лещенко розповідає, що садочки та школи у Фінляндії утримують виключно за кошти платників податків. Усі заклади перебувають на балансі муніципалітету. Батьки не купують ні ручок, ні зошитів, ні планшетів – усе це видають у навчальних закладах. Плата за дитсадок залежить від доходу батьків. Для бідних родин відвідування дитиною дитсаду повністю безплатне.

Штат навчального закладу – це

До речі...

Поки що Україна запроваджує реформи, які у Фінляндії стартували майже півстоліття тому. А тим часом у самій північній країні кілька років тому почалося нове реформування освіти. Воно має на меті максимально наблизити навчання до життя.

У столичних школах у старших класах припинили проведення уроків із конкретних предметів та запровадили викладання комплексних тем. Замість окремих

предметів викладають професійні курси, спеціалізовані теми. Наприклад, курс «Послуги кафеєрів» містить елементи математики, мов (щоб допомогти обслужити іноземних клієнтів), навички письма і комунікативні навички. Курс «Європейський союз» об'єднує елементи економіки, історії країн ЄС, мов та географії.

За інформацією Міністерства освіти Фінляндії, успішність старшокласників у гел'сінкських школах значно зросла. Із 2020 року таке інтегроване навчання стане обов'язковим для всіх навчальних закладів країни.

Шкільна їдальня.

7 квітня – Всесвітній день здоров'я

Безплатна медицина стає в Україні реальністю

Щороку 7-го квітня світова громадськість відзначає Всесвітній день здоров'я. Його запровадила Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ), приурочивши до дати своєї першої сесії та прийняття статуту організації (7 квітня 1948-го року).

«Було б здоров'я, а все інше додається», – вчить народна мудрість. Справді, здоров'я – це найцінніше, що ми отримуємо від народження, причому «за безплатно». На жаль, втратити його дуже легко, а от відновити не завжди вдається. Нерідко не допомагають навіть чималі кошти.

Останнім часом в Україні триває медична реформа. Її завдання – кардинально змінити фінансування галузі та зробити надання базових медичних послуг безплатними для пацієнтів.

Раніше медичні заклади отримували кошти з держбюджету (так звана медична субвенція) та з місцевих бюджетів. Медична субвенція розподілялася на області, звідти – на райони, міста тощо залежно від кількості населення, яке проживає на цій території. За інформацією Департаменту охорони здоров'я Полтавської ОДА, вона покривала 40–60% потреб медичних областей. Решта коштів надходила з місцевих бюджетів.

Медична реформа, яка торік стартувала в Україні, змінила «правила гри». Було створено Національну службу здоров'я, яка отримує з держбюджету кошти (ту саму медичну субвенцію) та розподіляє їх, але вже за іншим принципом. Так, первинна ланка медицини (сімейні лікарі) отримує кошти від Нацслужби на кожного пацієнта, за яким уклали договори (так звані декларації).

Наступною ланкою реформи має стати вторинна медицина – так звані вузькі спеціалісти. Кошти, які виділятиме Нацслужба, залежатимуть не від кількості населення, яке живе на території обслуговування конкретної поліклініки, а від кількості пацієнтів, які звернулися до лікарів. Тобто бачимо пряму зацікавленість лікарів (і в цілому медичних закладів) обслуговувати якомога більше пацієнтів. Ну а в останніх з'явився вибір: отримавши направлення від сімейного лікаря, вони самі обиратимуть, до

якого вузького спеціаліста та в яку поліклініку звертатися за консультацією й лікуванням.

Наприклад, як розповіли редакції в Білоцерківській амбулаторії загальної практики–сімейної медицини, жителі громади звертаються до так званих вузьких спеціалістів у Велику Багачку, Хорол, Миргород і Полтаву. При цьому лікарів (і медичний заклад) обирають самі хворі. А сімейний лікар лише готує виписку.

– Щоб отримати виписку, треба пройти обстеження, – говорить старша медсестра амбулаторії Катерина Шарай. – Наша амбулаторія має сучасний кардіограф, вакуум-таймер для забору крові... Одне слово, основні аналізи робимо безпосередньо на місці, нікуди їхати не потрібно. Усі аналізи у нас безплатні. У Багачці, Чула, треба щось платити, хоча й небагато.

Маючи на руках виписку, хворий без проблем може потрапити на прийом до вузького спеціаліста хоч у Миргороді, хоч у Полтаві. Часті сімейний лікар попередньо ще й зателефонує та уточнить години прийому, щоб пацієнт марно не їздив. При цьому огляд лікарем теж буде безплатним – у будь-якій поліклініці. Якщо ж хворий поїде до лікаря без виписки сімейного лікаря, доведеться платити.

– Ми ніколи не заперечуємо, коли пацієнт хоче звернутися в конкретну поліклініку, до конкретного лікаря, – наголошує К. Шарай. – Чула, що жителі Рокити часто їздять у Хорол і Кременчук, бо їм так зручніше. Ну а жителі нашої громади переважно лікуються в Полтаві.

Зараз у багатьох районах області створені ОТГ. Вони співфінансують центральні районні лікарні, але при цьому хочуть знати, як ці кошти використовувати, чи справді жителі громад звертаються в ЦРЛ та чи отримують належну медичну допомогу. Реформування медичної галузі дозволить усе це побачити та зробити розподіл коштів прозорим.

Тож якщо жителі тієї чи іншої ОТГ, конкрет-

Білоцерківська амбулаторія загальної практики – сімейної медицини розміщена в просторій двоповерховій будівлі.

ного населеного пункту обиратимуть для консультацій і лікування зовсім не ЦРЛ, а інший медзаклад (наприклад, у обласному центрі), то чи варто фінансувати ЦРЛ?

Медична реформа не передбачає закриття жодної лікарні чи поліклініки. Водночас вона змусить «непопулярні» заклади або ж закритися (бо коштів вони не отримуватимуть), або реформуватися й змінюватися на краще.

Цей принцип отримав назву «гроші йдуть за пацієнтом». За задумом ініціаторів реформи, далі вона має розширитися й на стаціонарні медичні заклади, спеціалізовані клініки тощо. Але на початковому етапі реформування медичні заклади продовжуватимуть отримувати «державні» кошти за попереднім принципом розподілу.

Другий етап медичної реформи має початися в Україні 1 липня 2019 року. На Полтавщині він уже розпочався – 1 квітня. Нашу область обрали для апробації нововведення. Як запевняють у Департаменті охорони здоров'я Полтавської ОДА, область повністю готова до реформи. Якщо людина й досі не підписала декла-

рації з сімейним лікарем, медичний заклад не вправі їй відмовити та надаватиме послуги й далі. При цьому заклад не отримає коштів від Нацслужби на «несвідомого пацієнта».

Варто мати на увазі, що Нацслужба оплачує 54 діагностичні та лікувальні послуги. Їх надаватимуть лише за направленням сімейного лікаря. Тобто жоден лікувальний заклад не зробить «за безплатно» ні аналізу крові, ні кардіограми, ні УЗД. Якщо не укласти декларації з сімейним лікарем, за все це доведеться платити з власної кишені.

«Безкоштовну діагностику» зможуть надавати як комунальні, так і приватні діагностичні центри, які укладуть договір з Нацслужбою. У цьому випадку пацієнт теж сам обиратиме, куди звертатися.

Кожен пацієнт матиме так звану електронну картку. Там фіксуватимуть надану йому медичну допомогу: консультації фахівців, аналізи, операції тощо. На підставі цих записів Нацслужба перераховуватиме кошти за конкретні медичні послуги.

Зінаїда МАТЯШОВА.

НЕ ВЛАШТОВУЙТЕ МІНІ-ЧОРНОБИЛЬ У СЕБЕ НА ПОДВІР'І

Чому в жодному разі не можна спалювати листя й гілки

Щороку навесні й восени **дбайливі господарі прибирають свої подвір'я та прилеглу територію від опалого листя, гілок дерев, бур'янів. У небо повсюди здіймаються стовпи диму від багать. І ні роз'яснювальна робота відповідних служб, ні штрафи за спалювання не можуть подолати цю базарничну звичку, що вкоренилася в свідомості людей.**

Вона дісталася нам у спадок від радянських часів, коли скрізь відбувалися суботники. Спалювання листя видається багатьом нешкідливим заняттям. Насправді таке «прибирання» за впливом на довкілля й наше з вами здоров'я нагадує не що інше, як міні-Чорнобиль. І влаштовує його ви самі у себе на подвір'ї.

Зелені насадження недарма називають легеними планети: вони не лише перетворюють вуглекислий газ на кисень, а й виконують роль біологічного фільтру, який очищує навколишнє середовище. Листя дерев і кущів усмоктує та поглинає різноманітні забруднювачі, зокрема сірчистий, вуглекислий газ, токсичні метали (свинець, мідь, кобальт, цинк, марганець, залізо тощо). При спалюванні листя часточки твердих речовин, що згоріли, та вуглеводні, що містять канцерогенні для людини компоненти, викидаються в повітря. Й усім цим дихаємо ми з вами!

При згорянні однієї тонни рослинних залишків у повітря потрапляє близько 9 кг мікрочастинок диму. Зазвичай спалюють вологе листя, яке не горить, а просто тліє, й це сприяє

вивільненню великої кількості вуглеводнів. Деякі з них – альдегіди та кетони – викликають набряк та алергічне запалення очей, носа, горла та легень. А бензопрен та інші канцерогени сприяють виникненню ракових клітин. Дим вогнища з листям містить у 350 разів більше речовин, які викликають рак, ніж сигаретний дим!

Листя, що спалюється, є одним із джерел утворення викидів окису вуглецю. Окис вуглецю або чадний газ – це невидимий газ, який виділяється внаслідок неповного згорання. Чадний газ потрапляє в кров через легені і з'єднується з червоними кров'яними тільцями, через що зменшується кількість кисню, яку можуть отримати червоні кров'яні тільця та доставити до тканин людського тіла. Внаслідок цього можливі запаморочення, головний біль та загострення респіраторних хвороб. Новонароджені, немовлята, літні люди, особи з хворобами серця та хронічними хворобами легень є вразливішими до дії окису вуглецю.

У жодному разі не можна спалювати синтетику: пластик, гуму, целюфан тощо. При згорянні цих продуктів

утворюється дуже багато отруйних газів. Наприклад, при згорянні поліетиленового пакету в повітря вивільняється до 70 різноманітних хімічних сполук, більшість із яких є отруйними для людини.

Як правило, листя спалюють прямо там, де його зібрали: в саду, на городі, тобто на землі. В результаті відбувається випалювання верхнього шару ґрунту. Вогонь знищує мікроорганізми, які в ньому живуть, ґрунт стає субстратом. Тому на місці вог-

нищ тривалий час нічого не росте. Існує міф, що ось ми зараз спалимо листя, а потім цим попелом підживимо дерева. Насправді в попелі з листя немає корисних речовин. А ось компост із листя є високоякісним органічним добривом для підживлення ґрунту і підвищення його родючості. Тому альтернативою спалюванню є компостування листя.

Пріле листя можна використати на поверхні ґрунту і в якості мульчі: це унеможливить утворення ґрунто-

вої кірки після кожної зливи. Компост або мульча утримають у ґрунті вологу надовго навіть у найспекотніші дні та забезпечать збереження гумусу й органічних речовин від вивітрювання. Завдяки внесенню компосту пригнічується розвиток бур'янів, поліпшуються температурний режим ґрунту, «кормова база» для хробаків та інших організмів, які забезпечують поживними речовинами рослини та культури.

Як бачимо, існує чудова альтернатива спалюванню листя: замість їдконого шкідливого диму – реальна користь для саду та городу.

Школярі за роботою.

Красногорівські школярі – «За чисте довкілля»

У навчальних закладах громади вже стало традицією на початку весни приводити до ладу подвір'я шкіл і прилеглу територію.

Із настанням перших теплих днів учні Красногорівської ЗОШ І–ІІІ ступенів у супроводі класних керівників та всього колективу школи долучилися до Всеукраїнської акції «За чисте довкілля». Усі активно та злагоджено впо-

рядковували подвір'я та сад школи, а також сільський парк.

Упорядкування та приведення до належного естетичного стану території – це обов'язок кожного жителя громади. Це ознака нашої культури й громад-

ської свідомості. І добре, що в красногорівських школярів вони на висоті.

Спільна праця на свіжому повітрі об'єднує учнівський колектив у міцну дружню команду. Під час такої суспільно-корисної праці школярі вчаться дбати про довкілля та допомагати один одному.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жительки с. Білоцерківки
**ОЛЕШКО
Тетяни Анатоліївни;**

жителя с. Білоцерківки, дитини війни, ветерана праці
**АВРАМЕНКА
Івана Давидовича;**

жительки с. Лугове, учасниці війни, орденоносця, ветерана праці
**ЛИТВИНЕНКО
Віри Григорівни;**

жителя с. Дзюбівщини, учасника війни, ветерана праці
**БАГАНОВСЬКОГО
Володимира Семеновича**

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

5 квітня

КИРИЧЕНКО БОРИС ОЛЕКСІЙОВИЧ
(с. Красногорівка) – 65 років;
ПЯТАК ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ
(с. Бірки) – 60 років;

6 квітня

БОРОШНІВ ОЛЕКСАНДР ЯКОВИЧ
(с. Поділ) – 80 років;
ПАРФЕНОВИЧ АНТОНІНА ТИМОФІІВНА
(с. Балаклія) – 65 років;
ОВЧАРЕНКО ОЛЕНА МИХАЙЛІВНА
(с. Красногорівка) – 65 років;
СІРЯЦЬКИЙ СЕРГІЙ АНТОНОВИЧ
(с. Бірки) – 60 років;

7 квітня

КОРНІЛІЧ КАТЕРИНА ГРИГОРІВНА
(с. Красногорівка) – 75 років;
НАБІЛЬСЬКА ВАЛЕНТИНА ІВАНІВНА
(с. Білоцерківка) – 65 років;
ГЕРАСИМЕНКО МАРІЯ ІВАНІВНА
(с. Огіривка) – 60 років;
МОСТОВИЙ ОЛЕКСАНДР МИХАЙЛОВИЧ,
учасник АТО (с. Балаклія) – 40 років;

10 квітня

СИДОРЕНКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ
(с. Бірки) – 65 років;

11 квітня

ЛИТОВЧЕНКО ЛЕОНІД ІВАНОВИЧ
(с. Красногорівка) – 80 років;
КОВАЛЕНКО ТЕТЯНА ВАСИЛІВНА
(с. Бірки) – 65 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників і бажають здорового довголіття, енергії, оптимізму, щастя, благополуччя й багатих ужинок на життєвій ниві.

Хай доля шле вам добро і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних,
А щедрі дні, мов рушники квітчасті,
Нехай ще довго стеляться до ніг.

Увага! Конкурс!

Сектор культури і туризму виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради планує провести в липні 2019 року на території Білоцерківської ОТГ Відкритий фестиваль-конкурс народної творчості «Запальний веселий сміх нас об'єднує усіх!» (гумористичного спрямування), приурочений до Дня рибалки і мисливця.

Оголошуємо конкурс на **найкращий логотип фестивалю**. Матеріали подавати до 1 травня 2019 р. організаторам заходу за адресою: с. Білоцерківка, вул. Лесі Українки, 30 Білоцерківський сільський будинок культури тел. 0668834507.

Усе життя в праці

Найбільше Олександра Яковича Борошніва дивує, що за кілька днів йому виповниться 80 років, а ще ж зовсім недавно він був молодим і сповненим сил. Здається, як слід і не жив на світі...

Життя цього покоління підпорядковувалося винятково слову «Треба». Треба було відбудовувати народне господарство, рятувати врожай, боротися з наслідками негоди, виконувати та перевиконувати план, ставити на ноги дітей, онука... Часу на себе ніколи не лишалося. То й не дивно, що життя промайнуло, наче одна мить.

Народився Олександр Якович у м. Донецьку в багатодітній працюючій родині. Здобув професію водія, відслужив у армії, став працювати на пошті – перевозити листи, посылки та інші вантажі. Одне слово, пов'язувати життя з сільським господарством не збирався.

Та доля вирішила інакше. Із Полтавщини на Донбас на заклик партії й комсомолу («Партія сказала: «Надо!», комсомол ответил: «Есть!») приїхала чорноока красуня Галина з Полтавщини. Вона теж працювала на пошті – супроводжуючою перевезень. Молоді люди познайомилися, покохали один одного, побралися. А невдовзі жінчина матір захворіла, треба було доглядати її, й подружжя переїхало на Полтавщину. Там чоловік влаштувався водієм у місцевий радгосп.

У 1973 році Борошніви переїхали до Подолу. Аж до виходу на пенсію у 1994 році Олександр Якович працював водієм, потім трактористом у колгоспі ім. Ілліча. Галина Федорівна була телятницею. Обоє починали роботу ще вдосвіта, а закінчували пізно увечері. Скільки гектарів колгоспних полів зорав Олександр Якович,

Олександр Якович і Галина Федорівна Борошніви.

скільки гербіцидів розбризкував, борючись із підступними бур'янами, скільки іншої нескінченної роботи переробив – не злічити. То чи варто дивуватися, що тепер відмовляють ноги й підводить здоров'я?

Загальний трудовий стаж О. Я. Борошніва – 42 роки. За сумлінну багаторічну працю він неодноразово отримував подяки, грамоти, премії й цінні подарунки. І зараз подружжя не сидить без діла: тримає козу, птицю, обробляє город. Найбільша радість, коли їх навідує син Дмитро (він, до речі, служив у АТО), онуки Діма й Маргарита, приїжджають погостювати троє правнуків.

Шановний Олександр Яковичу! Односельці поздоровляють вас із поваж-

ним Днем народження та бажають міцного здоров'я, довголіття, щастя, злагоди та всього найкращого.

Від щирого серця бажаємо здоров'я – Без нього немили всі добрі діла. В здоров'ї – багатство, і радість, і сила, А більшого щастя на світі нема. Ваша енергія, мудрість та віра Нехай не згасають ніколи з літами. Душа ж Ваша, чиста, велика й красива І посмішка щира хай будуть між нами. Здоров'ям міцніти, життю лиш радіти. Хай радість приносять онуки і діти. Хай Ваша родина росте, розквітає, На добрі діла хай Господь наставляє!

Соціальне таксі

Білоцерківська ОТГ – одна з небагатьох, які отримали спеціалізований автомобіль для перевезення осіб з інвалідністю.

На сьогодні у нашій громаді функціонує транспортна служба, яка надає послуги особам із вадами опорно-рухового апарату. Транспортними послугами «Соціальне таксі» мають право користуватися особи зі зниженою руховою

активністю, особи з інвалідністю та діти з інвалідністю, які не можуть самостійно пересуватися або пересуваються за допомогою технічних засобів реабілітації до медичних закладів охорони здоров'я, державних та соціальних установ, вокзалів, банків, на навчання, для участі в культурно-масових заходах і т.д.

Служба «Соціальне таксі» приймає та виконує заявки з

понеділка по п'ятницю (з 8.00 до 17.15) за телефоном 9-43-42 або 0502289325, не менш ніж за 1 день до виїзду. При цьому вказується день, час, початковий та кінцевий пункт маршруту, час виїзду та наявність супроводжуючої особи. В день виїзду заявник надає письмову заяву, довідку про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку, довідку про встановлення групи інвалідності, паспорт чи свідоцтво про народження.

Не допускається використання спеціалізованого транс-

порту для перевезення громадян, якщо у них або членів їхніх родин є в користуванні автомобільний транспорт, у тому числі отриманий через органи соціального захисту населення.

При одночасному виклику «Соціального таксі» перевага надається заявникам, які планують дістатися до установ охорони здоров'я.

Юлія ФЕЛОНЕНКО,
директор територіального центру соціального обслуговування.

Щира подяка

«Бережіть себе й допомагайте один одному»

Найпершою, хто забив тривогу про надання мені матеріальної допомоги ще за життя моєї донечки, була Лук'янець Наталія Андріївна, за що їй щиро дякую. Допомога одностайно була цінною.

Мабуть, не помилюся, якщо скажу, що немає більшого горя в житті людини, як поховати свою рідну дитину. Так сталося, що я втратила свою єдину донечку-помічницю. Я ніколи не думала, що так буде. Вона приїхала, щоб мені, самотній, допомогати і мріяла доглянути мене на старості. Але підступна хвороба вирвала її з моїх рук. Сталося непоправне горе...

Біль, плач, розпач, шок. Я сама. Та в ту ж мить на моє горе відгукнулося чимало небажаних людей. З усіх кінців посипалася неоціненна допомога від керівників нашої громади Лещенка Івана Васильовича, Рибальченка Петра Павловича, Кордубана Віктора Володимировича та його брата, Дубини Тетяни Андріївни, голови ветеранської організації та її заступ-

ниці, моїх вірних друзів Ольги Гаврилівни Турченко, Наді Миронової, Лариси Василенко. А Людмила Азаматова, сусідонька, півроку носила і зараз носить мені хліб і до хліба, провідує мене часто. За це їй дуже дякую. Дякую батьові, півчій, копачам, водієві автомашини. Все миттєво було організовано, зроблено до ладу без моєї участі.

Усім-усім, хто був задіяний у подоланні мого горя, висловлюю безмежну подяку і зичу щастя, здоров'я, усіх земних

благ. Хай обходять ваші оселі усі негаразди і хвороби. Хай вас оберігають ангели-хранителі і Господь Бог. Слава Ісусу Христу!

Люди добрі, будьте чуйними, милосердними, доброчинливими, бережіть себе, допомагайте один одному. Це зараз дуже важливо. Хай буде мир і злагода в кожній сім'ї. Найстрашніше — залишатися самотнім, та ще й у похилому віці.

З повагою
Валентина ОЛЕШКО.

Конкурс екологічних ініціатив

Полтавська обласна рада оголосила конкурс екологічної ініціативи. Участь у ньому може взяти кожен житель Полтавської області віком від 14 років, який сформує ідею проекту (роздільне збирання сміття та його переробка, розчищення стихійних сміттєзвалищ, очищення від сміття територій водоймищ, лісів та парків, збереження довкілля тощо) та заручиться підтримкою місцевої ради.

Претендент має заповнити анкетаційну форму (вона є на сайті облради) та подати проект із 15 квітня до 14 травня в кімн. 427 обласної ради.

До 31 травня екологічні ініціативи розгляне конкурсна комісія та визначить переможців. Після цього проекти-переможці можуть бути реалізовані на умовах співфінансування за рахунок коштів обласного та місцевого бюджетів.